

målstregen, vil trykke på de grønne knapper. Det ville faktisk klæde Folketinget, hvis der var et bredt flertal bag dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg glæder mig til, at vi kan få en eksamination i spørgsmålet om bevisbyrden, men ministeren går jo meget hurtigt hen over nogle af de helt åbenlyse problemstillinger, vi vil blive sat over for.

I alle de år, hvor vi havde koldkrigen, var der jo ikke bare politisk berufsverbot, men regulær sindelagskontrol hos personer, der f.eks. blev ansat i virksomheder, der skulle levere isenkram til det danske forsvar. Hvis man skulle ansættes på sådan en virksomhed, skulle militærets efterretningstjeneste gå flere generationer tilbage og se, om der var en østtysk grandkusine eller én af nordkoreansk oprindelse. Det var altså regulær sindelagskontrol, og det blev dengang accepteret, fordi der var koldkrig osv.

I dag er det sådan, at danske virksomheder, der f.eks. har en stor eksport til Israel, kan blive udsat for, at hvis de f.eks. ansætter en palæstinenser, siger kunden i Israel, at han ikke vil handle med dem længere. Bliver der lagt sag an mod virksomheden for ikke at ansætte en palæstinenser, siger virksomhedens indehaver, at det sådan set ikke er, fordi vedkommende er palæstinenser, men på grund af hans oprindelsesland. Det afgørende er ikke så meget vedkommendes etniske baggrund, men oprindelseslandet.

Hvilken afgørelse vil man træffe i den situation? Det kan ministeren ikke svare på i dag.

Ser vi på den konvention, som vi er forpligtet af, står der klart og tydeligt i artikel 1, 2. pkt.:

»Denne konvention finder ikke anvendelse på sådan forskelsbehandling ved udelukkelse, begrænsning eller fortrinsstilling, som en i denne konvention deltagende stat foretager mellem sine egne statsborgere og en udlænding.«

Der står altså, at man gerne må forskelsbehandle en udlænding, men virksomheden, som har denne store eksport til Israel, vil jo nødig miste sit kundegrundlag og lader så være med at ansætte palæstinensere, for det bryder kunden sig ikke om. Så har vi altså problemstillingen og balladen.

Når jeg taler om, at der kan opstå kaos på det danske arbejdsmarked, er det jo, fordi der er en række indvandrerorganisationer osv. her i Danmark, som simpelt hen vil gå i gang med en tæt-

tekam og finkæmme det danske arbejdsmarked og anlægge sagerne bare for at genere virksomhederne og bare for at kunne hænge nogle ud på forsiden af formiddagsaviserne som racistiske arbejdsgivere og racistiske virksomheder.

Det vil ministeren give startskuddet til med vedtagelsen af denne lovgivning, og det er synd. Det er særlig synd for de meget dygtige udlændinge, som sagtens kan varetage et arbejde, og som er velkomne som eksportmedarbejdere på lige vilkår. Det er synd for dem, at de nu også bliver omfattet af det her, fordi man forærer det til de mere rabiate dele af indvandrerorganisationerne.

På samme måde som miljøbevægelserne og -organisationerne har misbrugt miljølovgivningen til at gå rundt og erklære alle for miljøsvin, vil dette lovgrundlag blive brugt af de mere rabiate indvandrerorganisationer til at gå rundt og kalde alle virksomheder for racister, uden at de er det.

Det er synd, og det er særlig synd, når Socialdemokratiet her i dag giver udtryk for, at det er parat til, at denne lovgivning skal bruges til positiv særbehandling. Det sagde ministeren dog trods alt ikke, men når det er holdningen langt ind i Socialdemokratiet, kan man ærlig talt godt blive en lille smule bekymret.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Det, der får mig til at bede om en kort bemærkning, er, at nu også arbejdsministeren kredsedede om de internationale forpligtelser.

Jeg rejste tidligere i debatten et spørgsmål til hr. Jes Lunde, som forblev ubesvaret, og jeg vil så gerne stille spørgsmålet til arbejdsministeren: Hvad er det præcist i f.eks. ILO-konventionen, vi ikke lever op til?

Ifølge artikel 3 forpligter den ethvert medlem til efter de nationale forhold og sædvaner afpassede midler at gennemføre en sådan lovgivning og fremme en sådan oplysningsvirksomhed, som kan påregnes at være egnet til at sikre godkendelsen og gennemførelsen af denne politik.

Det spørgsmål, jeg har stillet, angreb arbejdsministeren mig også for, fordi det var en underlig holdning at indtage som lovgiver. Det er spørgsmålet om, hvorvidt en lovgivning er egnet til det her, og problemet er præcis, om det mål, vi er enige om, og det vil jeg gerne vedkende mig fuldt ud, nås bedst via en detaljeret lovgivning eller bedst på anden vis.